

prima instanță - N.Veleva
instanța de apel G.Vavrin, T.Dimitriadi, I.Dănilă,

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Grosu Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V” împotriva lui Grosu Ion cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin contravenției,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 05 mai 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V”, și casată hotărârea judecătorei Cahul din 13 decembrie 2013,

c o n s t a t ă ;

La 13 iunie 2013, Întreprinderea de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V”, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Grosu Ion în care a solicitat încasarea prejudiciului cauzat prin contravenția administrativă prevăzută de art. 38 alin. 4 Cod Silvic în mărime de 36450 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor formulate a menționat că, în urma efectuării unui control la 23 noiembrie 2012 de către Fondul Forestier de Stat, colaboratori ai Întreprinderii de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V” au constatat că Grosu Ion a încălcat prevederile art. 38 alin. 4 Cod Silvic și anume, pășunatul caprinelor și ovinelor în păduri este interzis.

Se susține că ulterior la 29 noiembrie 2012 în privința lui Grosu Ion a fost întocmit un proces verbal cu privire la contravenția silvică, iar prin decizia Agenției Silvice din 09 ianuarie 2013 ultimul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 38 alin. 4 Cod Silvic, fiind sancționat cu amendă în mărime de 10 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 200 lei, aceasta fiind

achitată benevol de către contravenient.

Indică că, prin acțiunile lui Grosu Ion, a fost cauzat un prejudiciu material mediului înconjurător și Întreprinderii de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V” în mărime de 36450 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 13 decembrie 2013 acțiunea înaintată de Întreprinderea de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V” s-a respins, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 05 mai 2014, s-a admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V”. S-a casat hotărîrea judecătoriei Cahul din 13 decembrie 2013 și s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V”. S-a dispus încasarea din contul lui Grosu Ion în beneficiul Întreprinderii de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V” a prejudiciului material în mărime de 36450 lei. S-a încasat în beneficiul statului din contul lui Grosu Ion taxa de stat în mărime de 1093,50 lei.

La 02 octombrie 2014, Grosu Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea acesteia și menținerea în vigoare a hotărîrii instanței de fond.

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și contrară legii.

Susține că instanța de apel în motivarea soluției sale a indicat un calcul incorect a prejudiciului invocat de către Întreprinderea de Stat, Întreprinderea Silvo-cinegetică „Manta-V”, fără a se indica temeiul legal. Totodată aceasta nu a constatat care a fost prejudiciul material cauzat de către ovine și caprine și care exact a fost numărul acestora.

Indică că la soluționarea pricinii în fond instanța investită cu judecarea fondului urma să aplice prevederile art. 1411 alin. 1 Cod Civil.

La materialele dosarului este anexată dovada recepționării deciziei instanței de apel, data de 05 august 2014, deci recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 02 octombrie 2014 este depus în termen, potrivit prevederilor art. 434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grosu Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă.

Colegiul reiterează că alegațiile recurentului referitoare la mărimea prejudiciului sunt neavenite, or potrivit Legii nr.1432 din 28 decembrie 2000 privind modul de stabilire și reexaminare a salariului minim, toate plățile provenite din muncă (majorări, sporuri, adaosuri la salariu, suplimente etc.), a căror mărime, conform legislației în vigoare, se calcula pornind de la salariul minim de 18 lei, stabilit cu începere de la data de 1 iunie 1994, se vor aplica în continuare în aceleași mărimi pînă la modificarea modului de stabilire a acestor plăți, indiferent de cuantumul real stabilit al salariului minim pe țară. Deci calcul efectuat privind cuantumul prejudiciului este unul corect, $(450 \times 18 \text{ lei} \times 4,5 = 36450 \text{ lei})$ potrivit tarifului de calcul al cuantumului despăgubirii pentru prejudiciul cauzat prin recoltarea neautorizată a ierbii și pășunatul ilicit al vitelor pe terenurile din fondul forestier.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărîre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Grosu Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de

Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Grosu Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari